

NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE

Buenos Aires, dne 2. septembra 1933.

Številka 17

Evangelij trinajste pobinkošne nedelje

Lk 17, 11-19

Ko je tedaj potoval Jezus v Jeruzalem, je šel po sredi med Samarijo in Galilejo.

In ko je prihajal v neko vas, mu je prišlo naproti deset gobavih mož, ki so se ustavili od daleč in so povzdignili glas ter rekli:

"Jezus, učenik, usmili se nas!"

Ko jih je zagledal, jim je rekel:

"Pojdite in pokažite se duhovnikom!"

In med potjo so bili očiččeni.

Eden izmed njih pa se je vrnil, ko je videl, da je ozdravljen, in je z velikim glasom Boga slavil; in padel je na obraz pred njegove noge ter se mu zahvaljeval; in ta je bil Samarijan.

Jezus pa je spregovoril:

"Ali ni bilo deset očiččenh? Kje so pa deveteri? Ali se ni našel nobeden drug, da bi se vrnil in dal čast Bogu, razen tega tujca?"

In rekel mu je:

"Vstani in pojdi, tvoja vera te je rešila."

Slabe volje je bil oče Gašpar. Saj sam ni vedel zakaj, pa že včasih človeka tako prime.

Pravzaprav oče Gašpar ni imel vzroka za slabo voljo. Saj je bil premožen kmet in je ravnokar pripeljal domov težak voz zrelega pšeničnega snopja. In pšenica je tisto leto sijajno obrodila.

Pride mimo sosed in prijazno in ponižno pozdravi: "Dober dan!"

Oče Gašpar pa ne bev, ne mev!

"Dober dan oče Gašper," se vsiljuje sosed, misleč, da so ga oče preslišali.

"Dober dan", pride končno vendarle iz Gašperjevih ust.

"Lepo vreme imamo!"

"Imamo."

"Lepo pšenico imate!"

"Imam!"

Sosed je bil potrpežljiv modrijan in je še modroval:

"Res vam je Bog blagoslovil polje!"

"Je lahko blagoslovil, saj sem dvakrat gnojil!" mu jo je zarobil Gašper, ki je bil slabe volje in sit govorjenja.

Brez dvoma je mislil, da je eno imenitno zasolil sitnemu sosedu. Pa vendar ni bila tako pametna, če človek prav pomisli.

Ljudje smo na sploh radi tako grčavi in zarobljeni, kakor je bil oče Gašper.

"Nimam veliko, ampak kar imam sem si pridobil s svojim poštenim trudom!"

Ali res? Nimaš veliko, in vse si sam pridobil?

Imaš na primer oči in pogled, prijatelj! Kaj se Ti zdi, koliko je vreden? Sto pesov, dvesto, tisoč pesov? Ali še več? Ali morda sploh ni cene za katero bi dal svoje oči?

Dve zdravi roki imaš. Na koliko jih ceniš? Za koliko bi si pustil odsekati eno izmed njih?

Zdravje imaš in telesno moč, da bi Ti prepustil zanj marsikateri bogataš vse svoje premoženje.

Bistro glavo imaš in boljši razum kakor toliko drugih, kakor sam misliš in trdiš? Za koliko pesov boš dal svojo pamet?

Zdravo, čuteče, sočuvstvujoče srce imaš. ki se zna veseliti in od srca nasmejati z veselimi in žalovati in se razjokati z žalostnimi.

Dušo imaš, skrit biser, več vredno, kakor roke in oči in zdravje in sree in razum! Za kakšno ceno bi mogel prodati svojo dušo?

In praviš, da imaš malo, ali ee-

lo da nimaš ničesar!

In še to praviš, da si sam pridobil, kar imaš?

Ali ni veliko bolj res, da si vse prejel, kar imaš?

Če pa si prejel, zakaj se delaš, kakor bi ne bil prejel?

Francoski duhovnik abbé Ségur je trideset let star težko obolél na očeh.

"Eno oko je že izgubljeno, skoraj boste še ob drugo", je ugotovil zdravnik.

Prijatelji odličnega duhovnika in učenjaka so bili zaradi te zdravnikove ugotovitve zelo razburjeni in žalostni.

Abbé Ségur pa je mirno dejal:

"Pred tridesetimi leti mi je dal Bog dvoje očes. Eno mi je sedaj vzel, in v kratkem mi bo še drugo. Moram mu biti hvaležen, da mi je toliko časa pustil dar oči. On je Gospod. Njegova volja naj se zgodi."

Občudovanja vredne duhovnikove hvaležnosti še ni bilo konec. Petindvajset let pozneje je takole pisal nekim prijateljem:

"Vdan sem v božjo voljo. Prepričan sem, da to več koristi dobri stvari, kakor najbolj goreče delovanje. One tri ure, ko je Gospod visel na križu, so bolj dragocene, kakor vseh ostalih 33 let življenja. Jutri bo 25 let odkar sem oslepel. Prosim goreče, da bi darovali v zahvalo za to sveto obnažilo in tako z mano vred proslavili "slepčev srebrni jubilej."

To je globoko pojmovana hvaležnost!

O nehvaležnosti pa je zapisal že pogan:

"Če si rekel o kom, da je nehvaležnež — vse kar je slabega si povedal o njem!"

In sveto pismo napoveduje o nehvaležnosti:

"Kdor dobroto povrača s slabim, iz njegove hiše nesreča ne bo prešla!"

Evangeljska misel: Kako si kaj hvaležen Bogu in ljude?

Cerkveni kalendar

3. september — trinajsta pobinkošna nedelja — slovenske božje službe na Paternalu, Avaios 250, kakor po navadi ob desetih dopoldne in ob štirih popoldne.

4. september — ponedeljek — spomin svete device Rozaliije, iz družine cesarja Karla Velikega, ki je zapustila očetov cesarski dvor in daleč od svetnega veselja samotno in sveto živela.

5. september — sredo — spomin svetega preroka Caharija, iz judovske duhovniške družine, rojenega v babilonski sužnosti. Po povratku v domovino je bodril svoje rojake, da so spet sezidali Gospodovo svetišče in je napovedoval težke boje in končno zmago Mesija in njegovega kraljestva, Cerkve.

7. september — četrtek — spomin svetega mučenca Marka in tovarišev.

8. september — petek — spomin rojstva Marijinega, Mala Gospojnice ali Mali šmaren, ki se pri nas doma prazniško praznuje. Svete maše bodo ob sedmih in ob pol osmih.

9. september — sobota — spomin svetega Gorgona, višjega častnika in prijatelja cesarja Dioklecijana. Oba sta bila rodом Dalmatina. Na povelje svojega cesarskega rojaka je bil visoki vojaški dostojanstvenik Gorgonij zaradi stanovitne vere v Kristusa do smrti mučen.

10. september — štirinajsta pobinkošna nedelja — slovenske božje službe dopoldne in popoldne po navadi.

Cerkvena kronika

Zakrament svetega zakona so sklenili: Marija Breclj in Ciril Besednjak, Marija Bergine in Leopold Volk. Vsem želimo obilo sreče!

Češčenje

Ne samo iz paternalske župnije, marveč tudi iz centra in iz še bolj oddaljenih krajev je prihajalo vse tri dni

češčenja proti pričakovanju veliko vernikov molit Jezusa v zakramentu svetega Rešnjega Telesa javnemu češčenju izpostavljenega, tako da je

bila cerkva skoro neprestano polna lahko se reče zgledno pobožnih molilcev, kar je vredno ugotoviti in razglasiti.

Malo katekizma za naše male

Nikakor ni bistvo krščanskega nauka, da se otrok na pamet nauči **nekih** molitev marveč pomeni krščanski nauk predvsem vpeljevanje otroka v versko mišljenje, čuvstvovanje in življenje.

Oče in mati imata tisoč prilik, ko lahko svojega otroka na zanimiv in neprisiljen način v najprisrčnejše versko življenje, čuvstvovanje in mišljenje vpeljeta.

Krščanskih čednosti je brez števila. Vse kar je lepega, poštenega, dobrega, je hkrati tudi krščansko.

Čimbolj neprisiljeno vpeljuj torej otroka v te čednosti. Kakor jih sam spoznavaj, in kakor si bil o njih poučen. In ob prilikah, kakor Ti jih življenje neprestano ponuja.

Vzemimo danes za primer preimenitno krščansko čednost, o kateri je bilo govora v današnjem evangeliju, hvaležnost, o kateri je treba, da je tvoj otrok že zgodaj in temeljito poučen. Sicer morda ne bo nikoli hvaležen. Ne Tebi, ne drugim dobrotnikom. Kar bi ne bilo samo v Tvojo, marveč tudi v otrokovo nesrečo, zakaj nehvaležnežev po pravici nikjer ne marajo.

Ko daš na primer zjutraj otroku kavo, mu neprisiljeno govori o hvaležnosti, kakor podobno svetuje znani švicarski vseučiliški profesor dr. Fr. W. Foerster:

Pomisli, koliko ljudi se je moralo truditi, da stoji se-

dajle tvoj zajtrk na mizi!

Joj, koliko sveta bi moral obiskati, če bi se hotel zahvaliti in roko stisniti vsakemu, ki je sodeloval pri tvojem zajtrku!

Prišla je tale kava iz Brazilije.

Pomisli, skozi koliko rok je šla predno so jo prepeljali čez morje, oprazili, zmleli, predno je bila skuhana, precejena in slednjič v skledici postavljena na tvojo mizo!

Žito za tvoj kruh je zrastle v Bog ve kateri planjavi. Morda so ga želi in mlatili ljudje, ki ne razumejo tvoje jezika, ali pa morda naši slovenski delavci tam kje v argentinski pampi.

Po mlatvi ga je dobil mlinar, nato pek, ki se je trudil pol noči, da ti je pripravil za jutro sveže pecivo. Ti še ležiš v mehki postelji, zunaj pa že zvoni pek, ki ti je prinesel dobrega kruha, v skrbeh, da ti ga ne bo zmanjkalo.

Dalje pomisli, koliko ljudi je bilo treba, da so pripravili sladkor, bodisi iz sladkorne pese, bodisi iz sladkornega trsa.

Tudi mleko in maslo je dalo dosti dela predno je prišlo na tvojo mizo.

Kaj šele, če bi začel pripovedovati, kdo je izdelal lončke, skledice, krožnike, žlice kdo je skuhal oglje, ali nakopal in pripeljal premog, ali nasekal in razcepil drva s katerimi kurimo, kdo je pripravil mizo in stole....

Koliko rok je tolklo in klepalo, da so postavili hišo v kateri stanujemo in koliko glav je o nji razmišljalo!

Nepregledne množice ljudi bi se lahko sešle in gledale nate ko zajtrkuješ, in zatrjevale: glejte mi smo se trudili in delali, da tale otrok lahko zajtrkuje!

Kaj šele, če bi se zbrali okrog tebe vsi kadar obeduješ ali večerjaš!

Čisto po pravici povej, ali si že kdaj mislil na to, kadar zjutraj piješ kavo in praviš: "Joj, kako je dobra!"

Človek rad pozabi, kako je odvisen od svojega bližnjega, in kako je vse, kar imamo, skupno delo tisočev in tisočev naših bratov.

Kdor na to redno pozablja, ali kdor ni tega nikdar prevdaryl, bo najbrže samo nase mislil, kakor da se okrog

njega suče ves svet in se ne bo zavedal, da smo ljudje drug na drugega navezani, da drug drugega dobrote prejemamo in da moramo biti drug drugemu zanje hvaležni.

Kdor bo na vse to redno pozabljal, ali kdor ni tega še nikoli premislil, bo najbrže tak do ljudi, da bo vsak zgubil veselje imeti z njim kaj opravka.

Vidva zato skrbita, mati in oče, da bo vajin otrok poznal hvaležnost. Skrbita, da se bo takoj zahvalil za vsako dobroto, Vama in drugim. Še do neznanih ljudi na cesti naj bo vljuden in dostojen. Še v mislih naj nikomur nič žalega ne stori. Bog ve koliko dobrega so nam že naredili, čeprav jih ne poznamo!

Tako poučen in vzgojen otrok Ti bo v veliko tolažbo.

Še Tebe bo ob svojem času h dobremu napeljeval, Kakor sosedov Tonček svojo mamico:

Bil je težko bolan in je silno trpel. Ne da bi hotel ali vedel, so mu često solze pri-vrele po licih.

Slednjič so bolečine popustile in ubožček je ležal smrt-no utrujen na postelji. Ne more zaspati. Pa tudi hotel še nebi.

"Mamica!"

"Te boli, dragec?"

"Ne, mama, samo nekaj bi Ti rad povedal."

Mati se skloni k njegovi vroči glavici.

"Mamica, ko me je vse tako bolelo, smo venomer nadlegovali Boga. Nebi bilo lepo, če bi mu sedaj ne povedali, da mi je boljše, in da se mu iz srca zahvalimo!"

Iz ust otrok in dojenčkov si si pripravil hvalo!

STORŽEK

Po LORENZINI — LOVRENČIČU

"In koliko je vstopnina?"

"Štiri groše."

"Jeli že dolgo, kar se je začela predstava?"

"Zdaj se prične"

Storžek, ki ga je zgrabila mrzlična radovednost, je pozabil na obzire in brez sramu vprašal dečka, s katerim je govoril:

"Ti, ali bi mi dal do jutri štiri groše?"

"Rad bi ti jih dal," je odgovoril oni s pojočim glasom, "a danes ti jih kakor za smolo ne morem dati."

"Jopico ti i prodam za štiri groše," je rekel na to dondek.

"Kaj naj počnem z jopo iz rožastega popirja? Če jo zmo-

či dež, se niti sleči ne da več."

"Bi li kupil moje čevlje?"

"Dobri bi bili pri zanetanju ognja."

"Kaj mi daš za čepico?"

"Lepa priridobitev bi bila, bogme! Čepica iz kruhove sredice! Miši bi mi prišle jest glavo!"

Storžek je bil kot na trnju. Prestapal se je, da bi napravil še zadnjo ponudbo, a ni imel poguma; obotavljal se je, omahoval, trpel. Končno je le vprašal:

"Ali bi mi dal štiri groše za ta novi abecednik?"

"Jaz sem še deček in ne kupim ničesar od dečkov," mu je odgovoril mali vaščan, ki je bil mnogo bolj razsoden

od njega.

"Za štiri groše kupim jaz abecednik," se je oglasil neki cunjar, ki je prisluškoval pogovoru.

In tik tak, je bila knjiga prodana. Pomisliti je, da je ubožec Pepek ostal doma v sami srajci okoli ramen in se tresel od mraza, samo da je kupil sinčku abecednik.

X.

Lutke spoznajo svojega bratca Storžka in mu prirede sijajen sprejem, a ko je bilo najlepše, pride lutkar Ogenjrl in Storžek je v nevarnosti, da ga bo konec.

Ko je vstopil Storžek v teaterček lutk, se je primeril do-

godek, ki je povzročil skoraj pobuno.

Vedeti je treba, da se je zastor že dvignil in se je predstava že začela.

Na odru sta bila Harlekin in Pulcinela, ki sta se pripravljala in — kajpada! — se pripravljala, kako si skočita zdaj pa zdaj v lase in si prisolita zaušnice in bunk, da bi jih bilo dovolj nesti.

Občinstvo se je kar lomilo od smeha, ko je poslušalo prepir teh dveh lutk, ki sta se kretali in nastopali tako življensko resnično, kot bi bili razumni bitji ali zemljana.

Ko je slučajno, ali kaj, Harlekin prenehal besedičiti in se obrnil proti občinstvu, je pomignil z roko proti stojšču in začel gledališko vpititi:

“O večni bogovi! Ali sanjam ali bdim? Ne, res, oni tam doli je Storžek!...”

“Resnično, Storžek je!” je kriknila Pulcinela.

“Za štiri groše kupim jaz abecednik”, se je oglašil neki cunjar, ki je prisluškoval pogovoru.

“Je, je, prav on je!” je glasno potrdila gospa Rozavra, ki je iz ozadja odra dvignila glavo.

“Storžek je, naš bratec Storžek! Živio Storžek!”

“Storžek, pridi no sem gor k meni,” je zavpil Harlekin, “pridi, da te objamemo tvoji bratje po lesu!”

Na to pristrčno povabilo je napravil Storžek skok in že je bil v prvih, odličnih vr-

stah, drugi skok in že je imel za sabo odlične vrste in stal na dirigentovi glavi in ž nje je skočil na oder.

To je bilo objemov in poljubov in stiskanja rok in prijateljskih uščipov in božanja in resničnega in pristrčnega bratstva; in tega vsega je bil Storžek deležen sredi grozne zmede med igralci in igralkami lesene gledališke družbe. (Nadaljevanje)

Železnina, barve, steklo
Stavbeni material
Asunción 4602 U. T. 50-0724
BARTOL FLOR

Krojačnica Gorica
Avda. del Campo 1080
U. T. 59 - 3102
Vsakovrstno blago na izbiro
MAURIČ in LEBAN

Vsa tapetniška dela
Salguero 1854
CESAR LENARDIČ

Slovenska krojačnica
SEBASTIJAN MOZETIČ
Osorio 5025

Vse moške potrebščine

Slovenska gostilna
ŽIVEC EMILIO
Osorio 5085
ženitovanjske gostije

Vsa stavbena dela
Specijalist za armiran beton
FRAN ŠTEKER
Zamudio 2380

PRI VAŠIH NAKUPIH
se ozirajte pred vsem na cenjene tvrdke ki oglašajo v tem listu, in pomagajo nam in Vam. Vedite, da bi brez njih lista ne imeli.

SLOVENSKA GOSTILNA
Avenida San Martin 2805
ANTON ANDERLIČ

Zimsko in letno perilo
Fine srajce po meri
Avalos 248 — La Paternal
IVAN KASTELIČ

Najstarejša slovenska trgovina jestvin v Buenos Airesu
Yerua 5087-89
Vse, najboljše, sveže, dostavljamo tudi na dom.

Slovenska gostilna
Warnes 2113
Mrzla jedila, kegljišče, balini
KARLO NEMEC

Trgovina jestvin
MOČNIK IVAN
Sapaleri 2699
U. T. 59 Paternal 0467

Slovenska brivnica na Paternalu "LA ESTRELLA"
Osorio 5097

JOSIP KALINGAR
Slovenska gostilna
Garmendia 4879
VOLK in COLJA